

РЕШЕНИЕ

№ 1025

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11863** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - С., срещу Решение от 12.10.2021 г. по НАХД № 9631/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 111-и състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № С-14-3066/19.05.2021 г., издадено от Директора на РИОСВ - С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „текуща месечна санкция” в размер на 2 832,00 лева /две хиляди осемстотин тридесет и два лева/ на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ във връзка с чл. 20, ал. 1 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения /Наредбата/.

Касаторът оспорва решението, като счита, че по безспорен начин са установени датата и мястото на извършване на нарушението. Оспорват се мотивите, че липсват данни как точно и по какъв начин е определен размерът на наложената еднократна санкция. В конкретния случай се касае за текуща месечна санкция, размерът на която е посочен в справка-изчисление и предложение по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС съгласно

регламентираната в Наредбата формула. В ПН била посочена измерената стойност по показател "азотни оксиди", сравнимо с нормите на допустими емисии - 100 mg/Nm³. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното юридическо лице. Моли съдебното решение да бъде отменено, а оспореното НП - потвърдено.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението да бъде оставено в сила по съображенията, изложени в писмения отговор. Мотивират се твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. В НП не бил описан начинът на изчисление на наложената санкция. Нарушението не е разграничено по смисъла на чл. 20, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата, като се препятства проверка коя е в случая приложимата формула от Приложение № 2 към Наредбата. Моли решението да бъде оставено в сила. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, подлежащ на оспорване, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи съгласно чл. 69а, ал. 1 и чл. 69, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗООС.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: въз основа на представен в РИОСВ – С., годишен доклад на [фирма] за собствените непрекъснати измервания за 2020 г. на ОЦ „3.“ на емисиите за Комин 1 и Комин 2, изпуснати във въздуха, и приложените като неразделна част протокол от 16.02.2021 г. от изпитване и протокол от същата дата за извършване на контролно измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, се констатира, че концентрацията на вредни вещества на ВК № 4 към Изпускащо устройство № 2 превишава нормата на допустима емисия, определена в част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, по показател – азотни оксиди, измерена стойност – 189±7,12 при Н. - 100 mg/Nm³ и дебит на газа – 94 703 Nm³/h. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № 13/30.03.2021 г. на РИОСВ – С.. На основание чл. 69, ал. 1 ЗООС във връзка с чл. 20, ал. 1 от Наредбата с процесното НП е наложена текуща месечна санкция на [фирма] за нарушение на нормата за допустима емисия на азотни газове. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Настоящата съдебна инстанция споделя крайния резултат за отмяна на НП, но

не по всички доводи, изложени в оспорения съдебен акт.

Видно от приложения Констативен протокол № 13/30.03.2021 г., протокол за изпитване от 02.03.2021 г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници, се констатира измерена стойност по показател азотни оксиди – $189 \pm 7,12$ при Н. - 100 mg/Nm^3 и дебит на газа – $94\,703 \text{ Nm}^3/\text{h}$. Същото е посочено и в предложението по чл. 69а, ал. 1, т. 4 от ЗООС от 05.04.2021 г. От представените писмени доказателства се установяват безспорно датата и мястото на извършване на нарушението - на 16.02.2021 г., на площадката на обект ОЦ „З.“ към [фирма]. Установяват се също по съответния показател измерената стойност и нормата за допустими емисии. В НП са цитирани разпоредбите на приложимите подзаконовни нормативни актове – едната, съдържаща нормата за допустима емисия на азотни оксиди, а другата, въздигаща превишението на тази норма в административно нарушение по смисъла на чл. 6 ЗАНН. Противно на посоченото от СРС, разминаване по отношение на тези данни не е налице, като се формира извод къде и на коя дата е констатирано превишението и в какъв размер на вредните вещества /замърсители/, изпускани в атмосферния въздух. Не е нарушена нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Не се препятства и проверката спазени ли са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК.

Налице са обаче съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Предпоставка за издаването на НП е предложението по чл. 69а ЗООС, като в конкретния случай и при условията на специалния закон не се съставя акт за установяване на административно нарушение със съдържанието по чл. 42 ЗАНН. Предложението по чл. 69а ЗООС, приложено по делото, съдържа данни за вида и продължителността замърсяването или увреждането на околната среда, които по смисъла на чл. 69а, ал. 1, т. 4 и чл. 12, ал. 5 от Наредбата са задължителни негови реквизити. Към предложението за налагане на санкция е приложена справка-изчисления за определяне на размера на санкцията, направени по реда на глава четвърта, раздел II „Санкции при замърсяване на атмосферния въздух“ от Наредбата, от която се извежда приложимата за определяне размера на санкцията формула.

В НП обаче са посочени единствено видът и размерът на наложената санкция, но не и начинът, по който е изчислена последната. По смисъла на чл. 69, ал. 1 ЗООС „при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на едноличните търговци и на юридическите лица се налагат санкции“. Видът, размерът и редът за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения се уреждат с наредба на Министерския съвет, цитирана по-горе /Наредбата/. Съгласно чл. 20, ал. 1 от Наредбата „на лицата по чл. 1, ал. 1, които при осъществяване на своята дейност изпускат в атмосферния въздух отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/ и/или над определените емисионни норми и ограничения, се налагат санкции“. При констатирани превишения на нормите за допустими емисии и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и СПИ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, санкцията се изчислява по реда на ал. 1 - 4. /чл. 20, ал. 5 от Наредбата/. В конкретния случай не е ясно за наказаното лице в какво се

изразява извършеното нарушение – констатирано превишение на нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/ и/или неспазване на ограничения по данни от измервания. Не е направено и разграничение по смисъла на чл. 20, ал. 1 от Наредбата, доколкото от описаните на нарушението в НП не се установява дали наложеното наказание е в резултат на конкретно извършено нарушение: изпускане в атмосферния въздух на: 1. отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/ и/или 2. над определените емисионни норми или 3. ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване.

Съгласно цитирания чл. 20, ал. 2 от Наредбата санкциите за замърсяване на атмосферния въздух се изчисляват на основата на установения единичен размер на санкцията за вредното вещество /замърсител/ и масовия поток на емисиите за един час. В справката-изчисление е посочен единичният размер на санкцията за вредното вещество /замърсител/ - т. 1 от таблицата на приложение № 2 /чл. 20, ал. 3 от Наредбата, а в НП е посочен дебитът на газ за час. Въпреки това в НП не се установяват други показатели, въз основа на които при съответните математически изчисления ще се определи и санкцията. Наказващият орган не е посочил коя от формулите по т. 2 от Приложение № 2 към чл. 20, ал. 4 от Наредбата е приложима в случая - когато нормата за допустими емисии /Н./ е определена като стойност за концентрация на вредното вещество; когато нормата за допустими емисии е определена като стойност за масов поток на вредното вещество /замърсител/ в отпадъчните газове; когато санкцията се налага по данни от извършени собствени непрекъснати измервания /СНИ/. По този начин се препятства и преценката на съда да установи правилно ли е и въз основа на кои действително установени стойности се налага санкцията в размер на 2 832 лева. Неясно защо е наложена текуща месечна санкция, считано от датата на извършване на нарушението. Един от показателите, използвани в справката-изчисление е времето, през което се изпускат отпадъчни газове ч/мес. – 336, без да е конкретизиран начинът, по който това е изчислено, освен изписването на конкретно отработени часове за съответните месеци от февруари 2020 г. до януари 2021 г. Отделно от това, само във формулите по т. 2.1 и т. 2.2 от цитираното приложение е въведен показател Т - времето, през което са изпускани отпадъчни газове в атмосферния въздух (в h), като в конкретния случай не е посочен броят часове за деня, в който е извършено процесното деяние. Напротив, използван е времеви показател ч/мес, без да е съобразено, че се касае за един-единствен ден, като не е отчетено и обстоятелството, че с формулите по т. 2.1 и т. 2.2 от приложението се определя санкция за месец, еднократно или за период от време. Неясно е и защо наказващият орган определя месечна санкция, при положение че се касае за нарушение, извършено на конкретна дата. Правилно СРС е посочил, че липсват данни и доказателства по какъв начин е определен размерът на наложената с оспореното НП санкция, а това не може да се изведе за първи път в хода на съдебното производство, вкл. от свидетелските показания на лицето, което е изготвило предложението по чл. 69а ЗООС или от заключение на съдебно-техническа експертиза.

Само за допълнение, съгласно чл. 3 от Наредбата санкциите са еднократни и текущи. Текущите санкции могат да бъдат с фиксиран размер или нарастващи. Еднократна санкция се налага: при допуснато аварийно замърсяване; при замърсяване на околната среда за определен период от време в работни часове; по данни от извършени собствени непрекъснати измервания - при изпускане в атмосферния

въздух на отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества (замърсители) над нормите за допустими емисии или емисионните норми, определени в комплексните разрешителни. Текуща санкция се налага във всички останали случаи извън посочените за налагане на еднократна санкция. Неяснотата в отправеното обвинение, конкретно в какво се изразява извършеното нарушение, предполага изначално невъзможността да се определи и какъв следва да е видът на наложената санкция – текуща или еднократна. Приемайки, че еднократната санкция се налага при определени случаи, без данни по делото за осъществяването на някой от тях, то означава, че следва да бъдат формирани достатъчно убедителни изводи за определяне на текуща санкция и в кой от нейните видове – фиксиран размер или нарастващ. В случая наказващият орган определя фиксиран размер, но и посочва дата, от която той се дължи, поради което за наказаното лице остава неизяснен въпросът за дължимостта ѝ, при положение че не се касае за нарушение, извършено за конкретен продължителен период, а за такова, осъществено на конкретна дата.

При така изложените съображения и поради липсата на основания по чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода от спора, в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.10.2021 г. по НАХД № 9631/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-и състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.